

C37 – BRU2

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

20 oktober 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het vermeende tekort aan taalcursussen Nederlands in de faciliteitengemeenten en in de Vlaamse Rand in het algemeen	1
Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de plannen tot transformatie van de door de Vlaamse Gemeenschap in Brussel gefinancierde arbeidsplaatsen met een DAC-statuut tot reguliere arbeidsplaatsen	4
Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de ondersteuning van verenigingen door vzw De Rand	6

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge

Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het vermeende tekort aan taalcursussen Nederlands in de faciliteitengemeenten en in de Vlaamse Rand in het algemeen

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, de heer Chabert heeft me verschillende zaken geleerd. Zo zei hij dat talen niet moeten worden gebruikt om elkaar te bekampen, maar dat men ze elkaar moet leren.

Men zou van die uitspraak kunnen zeggen dat ze naïef is. Toch is ze belangrijk om te onderlijnen dat in alles wat te maken heeft met respect voor het Nederlandstalig karakter van onder andere de Rand en voor onze gemeenschap er twee benaderingen zijn, die, uiteraard, hand in hand moeten gaan. Enerzijds moeten we in staat zijn om af en toe onze rechten af te dwingen, anderzijds moeten we bereid zijn om inspanningen te leveren zodat meer mensen die taal leren. Deze positieve benadering staat centraal in mijn vraag.

Taalcursussen Nederlands zijn een belangrijk instrument voor de versterking van het Vlaams karakter van de Rand. Ze vormen een essentieel onderdeel van het positief beleid ten aanzien van de anderstaligen. Ze zijn een manier om te zeggen dat we zelf ook bereid zijn om te investeren in het extra 'kapitaal' van de anderstalige – met name de extra taal die hij leert –, en dat we inspanningen moeten doen om hem de taal te leren spreken. In feite is dat in het belang van de betrokkene.

Er duiken berichten op over kandidaten-cursisten die men moet weigeren bij gebrek aan plaats. Daar bestaat wat verwarring over. In de kranten bestaat er discussie over de vraag of het gaat over officiële wachtlijsten of over geweigerde, maar niet eens geregistreerde cursisten.

Er is geen duidelijkheid over de zaak. Het is natuurlijk wel belangrijk om in het kader van een efficiënt

beleid een precieze inschatting te kunnen maken of het aanbod van taalcursussen overeenstemt met de vastgestelde vraag. Iedereen zal het er wel over eens zijn dat er accurate en actuele gegevens nodig zijn. In termen van motivatie voor de kandidaat-cursisten is het niet goed dat men geen duidelijkheid kan verschaffen over de capaciteit om op korte termijn in te spelen op een eventuele vraag naar het volgen van een cursus Nederlands.

Mocht men het bericht de wereld insturen dat er toch geen plaats is om Nederlands te leren, dat bezorgt men meteen een alibi aan degenen die zeggen dat ze geen zin hebben een cursus te volgen. Ze kunnen dan zeggen dat ze, zelfs als ze Nederlands willen leren, niet naar een cursus kunnen gaan omdat er geen plaats is. We moeten het nodige doen zodat dat argument niet kan worden gebruikt.

Mijnheer de minister, mijn eerste vraag is zeer retorisch. Bent u het ermee eens dat een goed inzicht in vraag en aanbod inzake de cursussen Nederlands in de Rand wenselijk is om een efficiënt beleid te kunnen voeren? Ik kan me niet voorstellen dat u daar ontkennend op zou antwoorden.

Is op dit moment een globaal overzicht voorhanden van alle gegevens die van belang zijn voor het beleid, met name het aanbod – wie richt taalcursussen in? –, de doelgroepen die door de verschillende initiatieven worden beoogd, hoeveel mensen er deelnemen aan de cursussen en voor welke tijdsduur, en hoe de registratie van aanvragen van kandidaat-leerlingen gebeurt en wat daarvan de resultaten zijn? Is er met andere woorden een procesmatige aanpak van deze beleidsprioriteit? Mocht dat voor het geheel of een deel van de vraag niet het geval zijn, ziet u het dan haalbaar om in samenwerking met de verschillende initiatieven een registratiesysteem uit te werken dat sluitend is en waarbij de vzw De Rand de opdracht wordt gegeven het globaal overzicht van de gegevens bij te houden?

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, als wat de heer Vanackere zegt juist is – en ik twijfel daar niet aan –, dan rijst de vraag waarom de

Vlaamse Regering er destijds niet voor heeft geop- teerd om in een Huis van het Nederlands voor de Vlaamse Rand te voorzien. De vzw De Rand had dat trouwens ook gevraagd. Er is vooral een probleem van coördinatie, van een correcte inventarisering, enzovoort. Zo'n Huis van het Nederlands zou zich van die taak kunnen kwijten en een correct overzicht geven van wat de problemen zijn.

Ik begrijp niet goed waarom de Vlaamse Regering die optie destijds heeft afgewezen. Bestaat alsnog de mogelijkheid om tegemoet te komen aan de wensen van de vzw De Rand?

De voorzitter: Minister Vandembroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandembroucke: Mijnheer Vanackere, uw eerste vraag is niet overbodig. U verontschuldigt zich bijna omdat u een evidente vraag stelt. Uiteraard is het wenselijk dat we een goed inzicht krijgen in de vraag naar en het aanbod van de cursussen Nederlands in de Rand. Een van de problemen is dat er op het terrein allerlei initiatieven zijn. We moeten zeer goed kunnen inschatten of het aanbod voldoet aan de behoefte. Die inschatting is niet zo gemakkelijk te maken. Ik wil daarover vandaag ook niet het laatste woord gezegd hebben. We moeten die zaak zeer goed opvolgen. Ik ben dubbel voorzichtig met betrekking tot een beoordeling omdat het beleid nog in beweging is.

In uitvoering van de verklaring die minister-president Leterme op 18 mei heeft afgelegd over de Vlaamse Rand werden een aantal principiële inspanningen ten behoeve van de Rand aangekondigd. De vraag is hoe we dat allemaal verder concreet vertalen. Dat kan, al hoeft dat niet, ook een impact hebben op wat ik verder nog te vertellen heb. Ik wil niet de indruk geven dat ik nu een stand van zaken geef die voor eeuwig zo blijft. Het zal integendeel nog evolueren, onder meer omdat ons beleid in beweging is. Bovendien moeten we nog inspanningen doen om zelf goed te kunnen inschatten wat de match is tussen behoeften en aanbod.

Het is evenwel nuttig de gegevens op een rijtje te zetten. U vroeg wie eigenlijk taalcursussen inricht. In de Rand zijn er enkele heel grote verstrekkers van een NT2-aanbod, die momenteel al heel wat cursisten bedienen. Die cursisten zijn vooral allochtonen en nieuwkomers, en veel minder Franstaligen of Europese ambtenaren en medewerkers van internationale instellingen.

Er zijn zeven CVO's: het CVO Tervuren-Hoeilaart, het CVO Vrij Gesubsidieerde Taalleergangen Strombeek, het CVO Meviza Vilvoorde, het CVO OM-OK Ternat, het CVO GLTT Sint-Genesius-Rode en het CVO Talen en Informatica Vilvoorde. Daarnaast zijn er ook twee centra voor basiseducatie of CBE's: het CBE Machelen en het CBE Halle. Verder heeft ook de vzw De Rand een beperkt aanbod taallessen Nederlands voor anderstaligen.

We kunnen in de Rand een viertal groepen onderscheiden die een andere benadering vergen qua taalonderwijs. Dat zijn ten eerste de klassieke migranten of nieuwe Belgen die vaak de Belgische nationaliteit hebben, maar de Nederlandse taal niet machtig zijn. Zij worden bereikt via het klassieke NT2-aanbod en via de Huizen van het Nederlands. Ten tweede zijn er de allochtone nieuwkomers die via gezinshereniging of een asielpcedure naar Vlaanderen komen. Zij komen in aanmerking voor het Vlaamse inburgeringsbeleid en vallen ook dikwijls onder de verplichting tot deelname aan die trajecten. Ten derde zijn er Franstalige Belgen die in de Rand komen wonen en eigenlijk niet echt deel uitmaken van een specifiek beleid tot integratie. En ten slotte zijn er de Europese ambtenaren en medewerkers van internationale instellingen die vaak hooggeschoold zijn, zeer tijdelijk in Vlaanderen komen wonen en onder specifieke beschermde statuten werken.

Voor de eerste twee groepen bestaan er het klassieke NT2-aanbod, de Huizen van het Nederlands en het inburgeringsbeleid, die in de Rand werken zoals in de rest van Vlaanderen. Het inburgeringsbeleid is dus niet bedoeld voor de Franstalige Belgen in de Rand, want dat zijn geen vreemdelingen, maar Belgen. De Europese ambtenaren en medewerkers van internationale instellingen vallen daarentegen altijd onder het inburgeringsbeleid, maar vallen niet onder de verplichte inburgering als diplomaat of als inwoner van de Europese Unie. Hetzelfde geldt trouwens voor hun familie.

Het Huis van het Nederlands Vlaams-Brabant heeft een aantal antennes in de Vlaamse Rand waardoor het mogelijk is in te spelen op de specifieke doelgroepen die daar wonen. Dat is een belangrijk verschil met andere Huizen, waar men meer en bijna uitsluitend met de doelgroep allochtonen te maken heeft. Mijnheer Van Nieuwenhuysen, het debat over de vraag of we nu al dan niet moeten voorzien in een apart Huis van het Nederlands is stilaan uitgeput. Deze antenne is al een hele stap vooruit. Ik sluit niet uit dat we het nog kunnen versterken, eventueel door

een synergie tussen deze antenne en de vzw De Rand. Het debat over het Huis van het Nederlands heropenen lijkt me echter een beetje futiel.

Een volledig overzicht geven van alle aanbodesverstrekkers, de verschillende doelgroepen, de lesmomenten, enzovoort, zou hier te veel tijd in beslag nemen, maar ik kan u doorverwijzen naar de website van het Huis van het Nederlands Vlaams-Brabant, waar u een volledig overzicht vindt.

We hebben geprobeerd, binnen de tijd die we daarvoor hadden, zo volledig mogelijk te antwoorden op de vraag hoeveel mensen deelnemen en voor welke tijdsduur. Ik maak daarbij een onderscheid tussen de zeven centra voor volwassenenonderwijs, de centra voor basiseducatie en de vzw De Rand. Daar voeg ik nog de VDAB aan toe. Voor de centra voor volwassenenonderwijs in de referentieperiode 1 februari 2004 tot 31 januari 2005 zijn de aantallen de volgende: in het CVO Audio-Visueel Centrum Wolvertem 1.083, in het CVO Sint-Donatus Merchtem 129, in het CVO GLTT Sint-Genesius-Rode 1.333, in het CVO Strombeek-Bever 695, in het CVO Tervuren-Hoeilaart 774, en in het CVO Talen en Informatica Vilvoorde 481.

Voor de centra voor basiseducatie in de provincie Vlaams-Brabant en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest samen gaat het in het schooljaar 2003-2004 om 6.594 cursisten. Meer in detail zijn de gegevens voor de Rand de volgende. In het schooljaar 2002-2003 hadden we in het CBE Halle 672 cursisten en in het CBE Machelen 740. De cijfers met betrekking tot de centra voor basiseducatie worden verzameld door het VOCB, het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie. Ik heb over basiseducatie niet de allerlaatste gegevens. Die worden nu verwerkt, en ze zijn volgende week beschikbaar.

De vzw De Rand heeft momenteel 267 ingeschrevenen voor de taallessen. Het gaat om 120 deelnemers aan niveau 1, 92 deelnemers aan niveau 2, 19 deelnemers aan niveau 3 en 36 deelnemers aan de conversatiecursussen.

De VDAB Halle-Vilvoorde heeft ons volgende cijfers bezorgd. Er zijn 3 opleidingen Nederlands in eigen beheer aangevraagd, 28 zijn er in behandeling, 50 zijn klaar voor opname en 100 zijn bezig. Sinds 1 januari 2005 hebben 138 mensen de volledige opleiding gevolgd. De duur van de opleiding is maximaal 3 maanden. In de opleidingen die voor de VDAB door derden worden georganiseerd, zijn er 228 bezig. De duur van die opleidingen is maximaal 4 maanden. U vindt meer informatie, ook over de tijdsduur, op

de website van het Huis van het Nederlands Vlaams-Brabant.

Uw volgende vraag was hoe de registratie van aanvragen van kandidaat-leerlingen gebeurt, wat daarvan de resultaten zijn, en of ik het haalbaar acht om in samenwerking met de verschillende initiatieven een registratiesysteem uit te werken dat sluitend is en waarbij de vzw De Rand de opdracht wordt gegeven het globaal overzicht van de gegevens bij te houden. De registratie van NT2 is niet de opdracht van de vzw De Rand, maar wel van het Huis van het Nederlands. Die ontwikkelt daarvoor het registratiesysteem Matrix.

Momenteel passen alle aanbodesverstrekkers hun eigen softwarepakketten aan om elektronisch te kunnen communiceren met het Huis van het Nederlands. Dit moet rond zijn tegen 1 april 2006. Tegen dan moeten alle gegevens rond NT2 centraal bijgehouden worden en kan er gemakkelijker cijfermateriaal worden opgevraagd bij het Huis van het Nederlands. De administratie Permanente Vorming doet op regelmatige tijdstippen een bevraging naar wachtlijsten. Bovendien beschikt deze administratie over overzichten van het NT2-aanbod bij CVO's en CBE's.

Naast een goed registratiesysteem is er uiteraard ook nood aan een zekere coördinatie tussen de verschillende aanbodesverstrekkers. Voor wat betreft die coördinatie moeten we een onderscheid maken tussen twee belangrijke stappen: de oprichting van het Huis van het Nederlands en de oprichting van consortia in het domein van het volwassenenonderwijs en de basiseducatie, een onderwerp dat we bespreken in de Commissie voor Onderwijs. Ik wil dus grote samenwerkingsverbanden maken tussen alle CVO's en CBE's. Dat zal een belangrijk pluspunt zijn.

Het Huis van het Nederlands Vlaams-Brabant is opgericht op 1 juli 2005. Het omvat alle aanbodesverstrekkers NT2, de CVO's, de CBE's, de VDAB en Syntra. Het omvat ook de centrumgemeenten, de onthaalbureaus en eventueel externe deskundigen. De doelstellingen van het huis zijn een overzicht te krijgen van het NT2-aanbod in de regio en de cursisten te begeleiden naar het geschikte aanbod door middel van cognitieve vaardigheidstests. Op die manier wordt de cursist op een neutrale manier naar een geschikt aanbod doorverwezen en vervallen motieven uit concurrentiedenken om cursisten in een niet gepast aanbod te houden.

Het Huis van het Nederlands is een vzw met maatschappelijke zetel in Leuven, maar heeft momenteel

een antenne in Halle en Vilvoorde. Die antennes kunnen een regiospecifiek afstemmingsbeleid uitbouwen. Daarnaast kunnen cursisten ook, volgens de procedures van het Huis van het Nederlands, een intake in het centrum afleggen of kan het huis voorzien in bepaalde zitdagen in andere gemeenten, al naargelang van de instroom. Ik verwijs hiervoor opnieuw naar de website van het Huis van het Nederlands.

De antenne van Halle heeft ook een loketfunctie in Asse, Beersel en Dilbeek. De antenne Vilvoorde onderhoudt een loket in Tervuren en Strombeek-Bever. Zo is er op het terrein sprake van een echte vertakking.

Over het plan van consortia in het volwassenenonderwijs en de basiseducatie wordt nog gediscussieerd. Ik ga er echter van uit dat ze echt nodig zijn om meer samenwerking te realiseren dan er vandaag is. Als ik daarin wordt gevolgd, dan moeten ze in 2007 gerealiseerd zijn. Dat gaat veel verder dan NT2, maar kan dat wel inhouden. Daarover moet een afspraak worden gemaakt met de Huizen van het Nederlands. Als de instellingen voor volwassenenonderwijs en basiseducatie in de hele breedte van hun activiteit in zulke samenwerkingsverbanden zullen zitten, dan zal dat ook de sfeer waarin wordt samengewerkt voor NT2 verbeteren. Het zal de bereidheid met zich meebrengen om samen de taken af te bakenen en nutteloze rivaliteit en concurrentie te vermijden.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de minister, ik dank u voor deze stand van zaken. U bent uw uiteenzetting begonnen met te zeggen dat het voor u geen vastliggende stand van zaken is. U beschrijft dus wat er vandaag is, maar kondigt ook aan dat u oog zult hebben voor eventuele verbeteringen. Daar ben ik tevreden over.

Ik dring erop aan dat wij tot die reflectie kunnen bijdragen. Ik geloof dat er inderdaad een marge is om deze belangrijke beleidslijn beter uit te werken, onder andere door de coördinatie die u beschreef. Het concept van consortia tussen de CVO's en de basiseducatie is bijzonder interessant, en is wellicht ook toepasbaar op het onderwerp dat we nu bespreken. Ik hoop dat het parlement een deel van die evaluatie samen met u kan doen.

Ik stel vast dat het gerealiseerd aanbod per jaar goed is voor haast 12.000 cursisten, zonder de VDAB gerekend. Dat is niet weinig. Wat ik niet gehoord

heb, is of de behoefte hoger is dan dat of niet. Het is een tekortkoming dat we dat niet kunnen weten. Dat is niet echt op te lossen, maar we moeten er wel aandacht voor hebben. Zoals ik al in mijn vraag zei, moeten we vermijden dat mensen zeggen dat ze wel willen leren, maar er niet aan toe komen omdat hen gezegd wordt dat er geen plaats is. Onder andere de verbeteringen en aanpassingen waar u over sprak, kunnen ons daarbij helpen. Ik stel met genoeg vast dat u verder wil investeren in deze beleidslijn, en we zullen u daarbij van harte ondersteunen.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, u had het over de vertakkingen van die antennes van de Huizen van het Nederlands. Gaat het dan om met personeel bemande kantoren?

Minister Frank Vandenbroucke: Precieze gegevens kan ik u daarover niet geven, en ik weet ook niet wat ze precies aanbieden. Ik neem echter aan dat die gegevens op de website staan. Indien u dat wenst, dan kan ik daarover documentatie bezorgen aan de voorzitter van de commissie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de plannen tot transformatie van de door de Vlaamse Gemeenschap in Brussel gefinancierde arbeidsplaatsen met een DAC-statuut tot reguliere arbeidsplaatsen

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, het gaat meer concreet over de arbeidsplaatsen in Brussel. De Vlaamse Gemeenschap heeft inzake het omvormen van DAC-plaatsen tot reguliere arbeidsplaatsen eigenlijk enorm veel werk geleverd. Moeizamer gaat het echter met door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde banen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Ik heb dit onderwerp al ter sprake gebracht in deze commissie, tien maanden geleden, op 2 december

2004. Kort gezegd bestaat er in de realisatie van de geplande omschakeling van het DAC-statuuut naar een volwaardig statuut in Brussel een achterstand ten opzichte van de situatie in het Vlaamse Gewest. Die achterstand heeft te maken met de keuze van Vlaanderen om de regularisatie vorm te geven door middel van een normale arbeidsovereenkomst.

We hebben in onze vorige discussie vastgesteld dat een andere gemeenschap voor een andere weg heeft gekozen, namelijk door middel van het gesco-statuuut. We hebben u toen gesteund in de keuze voor reguliere arbeidsplaatsen. U stelde toen ook vragen bij de relevantie voor de socialezekerheidsbijdragen. U verdedigde dan ook met recht en rede de keuze van de Vlaamse Gemeenschap.

Die situatie brengt wel met zich mee dat er vandaag in één organisatie werknemers zijn met een gelijkaardige taakomschrijving, maar met een verschillend statuut. In uw antwoord van 2 december 2004 liet u verstaan dat u een overleg over die regularisatie zou opzetten. Dat moet wel gebeuren met zowel uw Brusselse collega's als met de betrokken Vlaamse ministers. Ik bedoel dan de Vlaamse ministers die hierbij betrokken zijn omwille van hun bevoegdheid, zoals minister Anciaux voor wat betreft de culturele sector. Uiteraard moet ook de Brusselse minister van Werk hier zijn zeg in kunnen doen.

U wilde dit doen na een bevraging van de projecten waar de genoemde personeelsleden voor werken en na het verzamelen van de nodige informatie. Het is ook begrijpelijk dat u beslagen aan de discussietafel wilde verschijnen. Tien maanden na die eerste vragen zou ik graag vernemen wat er intussen ondernomen is om een en ander te realiseren. Is het overleg met de Brusselse en Vlaamse collega's al begonnen? Zo ja, wat heeft het dan tot nu toe opgeleverd?

De voorzitter: Minister Vandembroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandembroucke: Mijnheer Vanackere, mijn antwoord op deze vraag zal helaas kort zijn. Ik vrees dat ik u door de traagheid der dingen wat moet frustreren.

De administratie Werkgelegenheid heeft de Vlaamse Gemeenschapscommissie een lijst bezorgd met de vermelding van alle Brusselse DAC'ers, de kostprijs van elke DAC'er en de werkgevers bij wie ze tewerk-

gesteld zijn. De Vlaamse Gemeenschapscommissie kan op basis daarvan de meerkosten berekenen die met een eventuele regularisatie gepaard gaat. We hebben die lijst echter nog niet ontvangen.

Aangezien de meerkosten wellicht een van de grootste discussiepunten zal zijn, wacht ik met het overleg tot de berekening daarvan voltooid is. Dan zal ik zeker een initiatief nemen voor een overleg met de Brusselse minister en de bevoegde Vlaamse ministers. Ik hoop dat we daar snel mee kunnen beginnen, maar ik kan er vandaag niet meer over zeggen.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de minister, ik heb er natuurlijk begrip voor dat de molens moeten malen, maar ik hoop dat een en ander hiermee niet naar de Griekse kalender wordt verwezen. Kunt u een engagement nemen en de wens uitdrukken dat de molen inderdaad draait?

Het is nog steeds uw ambitie te komen tot deze vorm van regularisatie, die mogelijk is gebleken voor de mensen van het Vlaamse Gewest. Ik begrijp dat u onmogelijk kunt discussiëren zonder dat u beschikt over de noodzakelijke gegevens, maar toch hoop ik dat u het nodige voluntarisme aan de dag zult leggen om het nodige te doen. Als ik over tien maanden dezelfde vraag stel, hoop ik dat uw antwoord niet nog korter zal zijn dan vandaag.

Ik zou graag van u horen dat u echt van plan bent om deze zaak als een belangrijk punt in uw activiteit op te nemen.

Minister Frank Vandembroucke: U mag er zeker van zijn dat ik dat overleg zal aanvatten. Dat past ook in het samenwerkingsakkoord met Brussel. Ik zal dat doen met een gunstig vooroordeel.

Ik ben in deze aangelegenheid echter ook een voorzichtig man, want ik neem de beslissing niet alleen. Ik moet bij alle collega's nagaan wat de budgettaire mogelijkheden zijn, zelfs al gaat het niet om enorme bedragen. Dat is ook de reden waarom ik voorzichtig ben in mijn antwoord. Ik ben wel vast van plan het overleg verder te zetten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de ondersteuning van verenigingen door vzw De Rand

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, deze vraag heeft betrekking op de aanvullende regeerverklaring van 18 mei. Daarin staat dat de Vlaamse Regering de mogelijkheden van de vzw De Rand om verenigingen of initiatieven in dit kader rechtstreeks te ondersteunen, zal versterken.

Tot nu toe is het ons niet geheel duidelijk welke stappen er al concreet werden genomen. De taken van de vzw De Rand kunnen worden gegroepeerd in drie grote groepen: het uitbaten van de gemeenschapscentra, het leveren van service en dienstverlening, en informatie. Ze treedt bijvoorbeeld in de plaats van onwillige gemeentebesturen voor het bekomen van Vlaamse middelen. Ik denk aan het opstellen van jeugdwerkbeleidsplannen.

Wat het beheer van die gemeenschapscentra betreft, is er nog steeds het probleem met de Boesdaalhoeve, waaruit het Brusselse conservatorium ondertussen is vertrokken. Daardoor kan de Boesdaalhoeve in Sint-Genesius-Rode worden uitgebouwd tot een volwaardig gemeenschapscentrum. Het spreekt voor zich dat een dergelijke volwaardige uitbating middelen vergt. Er zijn andere bestaande gebouwen die moeten worden opgefrist, onderhouden of gerenoveerd. Als ik de webstek van de vzw De Rand raadpleeg, heb ik de stellige indruk dat ze ook kan worden opgefrist. Men zou ze ook eens mogen updaten. Een en ander zou op een professionelere manier kunnen worden aangepakt.

Ik verwijs ook naar het taaloket van De Rand, dat samenwerkt met de taalwetwijzer van de Vlaamse Gemeenschap. Ik heb ergens gelezen dat er al een jaar lang geen ambtenaar meer is. Hij werd gedetacheerd naar het kabinet van gewezen minister Vande Lanotte. We kunnen ons dan ook vragen stellen bij de werking van die dienst.

Daarnaast zijn er ook de eigen initiatieven. De Vlaamse Gemeenschap subsidieert zelf allerlei initiatieven en verenigingen in de Rand die het Vlaams

karakter ondersteunen of de integratie van anderstaligen bevorderen.

Mijnheer de minister, in uw beleidsnota hebt u het in het bijzonder over extra aandacht voor initiatieven die gericht zijn op taal, zoals taalstages, initiatieven in het kader van de 11-juliviering, de ondersteuning van jeugd- en sportevenementen in De Rand, gericht op een betere integratie en een versterking van het Vlaams karakter. Als u dat ook wilt concretiseren, moeten er extra middelen worden uitgetrokken.

Een stokpaardje van mij is de nood aan degelijke informatie en documentatie over de Rand en wetenschappelijke documentatie om het beleid te ondersteunen. Die documentatie is ook nodig voor de burgers en de verenigingen. Ook dat vergt mensen en middelen.

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken bij de uitvoering van dat zinnetje over de Rand in de regeerverklaring? Welke middelen worden daarvoor uitgetrokken? Zult u ook rechtstreeks initiatieven of verenigingen ondersteunen die het Vlaams karakter in de Rand bevestigen of versterken? Zo ja, om welke initiatieven en verenigingen gaat het dan? Welke middelen worden daarvoor uitgetrokken?

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, ik heb nog een kleine aanvulling inzake de ondersteuning van de verenigingen. Eergisteren heeft minister Keulen in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden het rapport gegeven van een onderzoek dat werd uitgevoerd door de gouverneur van Vlaams-Brabant. Daarin wordt een diffuus beeld gegeven van de gemeenten. Niet voor alle faciliteitengemeenten is dat beeld hetzelfde.

Toch zijn er een aantal gemeenten waar de Vlaamse verenigingen – sociaal-culturele verenigingen, sportverenigingen – toch wel degelijk nadeel ondervinden van het feit dat ze Nederlandstalig zijn. Het gaat niet enkel om een financiële benadeling, maar ook om subtielere problemen. Ik denk bijvoorbeeld aan vragen om gebruik te maken van infrastructuur en dergelijke.

Ik ben benieuwd hoever de Vlaamse Regering staat met de uitvoering van het punt dat de heer Demesmaeker hier heeft aangehaald.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, de verenigingen en initiatieven in de Vlaamse Rand genieten een reguliere ondersteuning op het vlak van cultuur, jeugd en sport, volgens de regels en beleidslijnen van de minister van Cultuur, Jeugd en Sport. Daarnaast voorzie ik, als minister bevoegd voor de Rand, in extra ondersteuning van Vlaamse verenigingen en initiatieven in de Vlaamse Rand in het kader van de versterking van het Vlaams karakter.

Deze extra ondersteuning gebeurt op twee manieren: enerzijds door de vzw De Rand, anderzijds rechtstreeks door mijzelf, als minister bevoegd voor de Rand. Wat de ondersteuning door de vzw De Rand betreft, gaat het om de gemeenschapscentra die worden beheerd door de vzw in Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel, Wezembeek-Oppem en Jezus-Eik. Ook in Drogenbos wordt het nieuw Gemeenschapscentrum 'De Muze' actief.

Daarenboven treedt de vzw De Rand voor een aantal taken in de plaats van de gemeentebesturen in de faciliteitengemeenten, zodat de verenigingen toch gebruik kunnen maken van de middelen die de Vlaamse overheid ter beschikking stelt, zoals het geval is voor het opstellen van een jeugdwerkbeleidsplan. Ook de sportverenigingen worden door de vzw De Rand ondersteund, onder meer in het kader van de sportregiowerking. Voor de ondersteuning van jeugd- en sportverenigingen staan stafmedewerkers van de vzw ter beschikking van de verenigingen. Tot slot neemt de vzw De Rand heel wat initiatieven ter versterking van het Vlaams karakter, zoals bepaald in haar decretale opdrachten. Om deze ondersteuning te optimaliseren en haar decretale opdrachten ter versterking van het Vlaams karakter te maximaliseren, krijgt de vzw De Rand momenteel 3.131.000 euro.

Naast de ondersteuning door de vzw De Rand, subsidieer ikzelf, als bevoegd minister voor de Rand, rechtstreeks verenigingen of initiatieven in de randgemeenten die het Vlaams karakter versterken. Deze inspanningen voor initiatieven in de Rand of de Vlaamse verenigingen in de Rand worden eveneens versterkt. Het is mijn bedoeling om het bestaande subsidiereglement voor verenigingen aan te passen en een aantal accenten te leggen, waarbij meer middelen worden uitgetrokken voor belangrijke initiatieven in de Rand die het Vlaams en Nederlandstalige

karakter bevorderen. Het gaat daarbij om extra aandacht voor initiatieven die inspanningen doen op het gebied van taal, zoals taalstages, initiatieven in kader van de 11-juliviering, gericht op de hele bevolking van de gemeente, ondersteuning van grootsere jeugd- en sportevenementen en het ondersteunen van sportclubs die willen werken aan integratiebevordering.

We willen dergelijke initiatieven ook activeren. De middelen hiervoor bedragen momenteel 164.000 euro. De promotie voor deze subsidiëringmogelijkheid verloopt onder meer via een billboard op Ring TV in het kader van het programma 'Tournée générale'. Met de vzw De Rand werd dienaangaande afgesproken dat zij zelf geen rechtstreekse subsidies verstrekt aan verenigingen.

De provincie Vlaams-Brabant geeft eveneens subsidies ter versterking van het Vlaams karakter. De toekenning van de subsidies door beide overheden wordt op elkaar afgestemd doordat mijn administratie vertegenwoordigd is in de subsidiecommissie van de provincie.

Mijnheer Demesmaeker, ik heb u hier de stand van zaken gegeven. U weet dat ik op dit ogenblik in de Vlaamse Regering vooruitgang wil boeken met betrekking tot de uitvoering van de aanvullende regeerverklaring. Dat betekent voor mij onder meer dat we meer armslag moeten geven aan de vzw en aan de bevoegde minister om dergelijke beleidslijnen verder te zetten en te versterken. Ik kan daar echter nog geen concreet verslag van uitbrengen.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, het is me nog niet helemaal duidelijk waarin de versterking van het Vlaams karakter zal bestaan. In de aanvullende regeerverklaring staat dat de Vlaamse Regering de mogelijkheden van de vzw De Rand om verenigingen en initiatieven rechtstreeks te ondersteunen, zal versterken. Waar zit die versterking in de concrete cijfers?

Minister Frank Vandenbroucke: Ik reken ook op uw partij in de Vlaamse Regering om daar snel werk van te maken. Als we het karakter moeten versterken, dan moeten we inderdaad kijken naar het specifieke financiële probleem van de Boesdaalhoeve.

We moeten de bestaffing en de mogelijkheden van de vzw zelf bekijken. We moeten ook kijken naar de

kosten voor de Randkrant. Wat mij betreft, moeten we een evenwicht trachten te vinden tussen wat we enerzijds doen voor de versterking van de vzw en het bieden van financieel soelaas aan de gemeenschapscentra, en de rechtstreekse subsidiëring anderzijds. Ik heb ter zake ook een aantal voorstellen ingediend bij de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
